

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/609/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4314201702
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4314201702.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Soni Vackovej, v právnej veci žalobcu: CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Agiou Nikolaou 67-69, 1st floor, Flat/Office 103, Egkomi, 2408, Nikózia, Cyprus, reg. číslo: HE 308237, zastúpený BBH advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Gorkého 3, Bratislava, IČO: 36713066, proti žalovanej: T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., R. XX, o zaplatenie 552,14 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 29. februára 2016 č.k. 6C/21/2014-176, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovanej voči žalobcovi priznáva plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 29.02.2016 č.k. 6C/21/2014-176 pri právnom posúdení podľa § 497, § 52 ods. 1 až 4, § 524 ods. 1, § 526 ods. 1, 2, § 101 Obč. zák., § 407 ods. 3, § 323 ods. 2 Obch. zák., § 2 písm. a) a b), § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z., § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 a § 160 ods. 1 OSP zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 532,14 eura s 8,25% ročným úrokom z omeškania od 31.01.2014 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd prvej inštancie vzťah medzi účastníkmi konania považoval za vzťah spotrebiteľský, z ktorého žalovaná po čiastočnom späťvzatí návrhu žalobcom, tomuto dlhovala z poskytnutého úveru sumu 532,14 eura, ktorú ani v priebehu konania nespochybňovala.

Spochybňovala však, že jej nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, ako aj namietala premlčanie nároku žalobcu.

3. Postúpenie pohľadávky v danom prípade z VÚB a.s., na žalobcu považoval súd za správne, pričom zákon nevyžaduje doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanej ako dlžníčke do vlastných rúk.

4. Pokiaľ ide o premlčanie, v danom prípade bolo potrebné vychádzať z trojročnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť žalobcovi dňom 04.06.2009 ako dňom nasledujúcim po konečnej splatnosti úveru (03.06.2009), pričom skončila dňom 04.06.2012. Posledné čiastočné plnenie žalovanej dňa 27.09.2012 založilo plynutie novej premlčacej trojročnej doby. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal návrh na Okresný súd Levice dňa 03.02.2014, podal ho včas, t.j. v rámci plynutia premlčacej doby.

5. O náhrade trov konania na súde prvého stupňa rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 149 ods. 1 OSP s tým, že náhradu trov konania 33 eur (zaplatený súdny poplatok) a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 106,94 eura priznal žalobcovi, majúcemu vo veci plný úspech.

6. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalovaná uvádzajúc, že došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci, cez jeho vady. Súd prvého stupňa zatajil skutkový stav veci, aby zistený skutkový stav neinterpretoval, preto došlo k zmanipulovaniu, nedôvodným aplikáciám a bez preukázania doručky, do vlastných rúk, čo je absolútne nemožné, aby zo strany súdu nebolo konané v súlade so zisteným skutkovým stavom.

Súd prvého stupňa nekonal a bez preukázania dôkazu vydal rozsudok, v ktorom nesprávne vec posúdil. napriek premlčanej dobe a napriek tomu, že VÚB a.s., ani neoznámila postúpenie pohľadávky podľa § 526 ods. 1 Obč. zák., nebolo vykonané oznámenie o postúpení pohľadávky dlžníkovi, čím bolo súdu preukázané, že sa dlžník zbavil záväzku. Žalobca nepreukázal bremeno dôkazu v tom smere, že postupca oznámil postúpenie pohľadávky postupníkovi. Na základe čoho potom súd tvrdí, že žalobca vyzval žalovanú o platenie, keď nemá žiadne doporučené listy do vlastných rúk s doručenkami preukazujúcimi tvrdenia žalobcu.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu zo strany žalovanej uviedol, že žiada odvolací súd, aby podľa § 387 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a zároveň mu priznal aj náhradu trov odvolacieho konania. Zo strany žalovanej ide podaním odvolania o šikanózný výkon práva v snahe oddialiť plnenie svojich povinností. Žiadne relevantné ustanovenie v Slovenskom právnom poriadku neprikazuje veriteľom, resp. iným splnomocneným osobám zasielať výzvy na úhradu peňažného záväzku dlžníkom doporučené do vlastných rúk. Odporkyňa dňa 27.09.2012 uhradila na účet žalobcu sumu 20 eur, čo znamená, že o postúpení pohľadávky na nový subjekt musela viesť.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie procesným postupom podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) následne dospievajúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalovanej je dôvodné.

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Odvolací súd posudzujúc dôvodnosť podaného odvolania zo strany žalovanej sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda, či v žalobe označený žalobca je účastníkom toho hmotno-právneho vzťahu, od ktorého vyvodzuje v žalobe uplatnený nárok. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjekt, t. j. žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si takýto hmotnoprávny nárok uplatňovať. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je dôležité to či a na základe čoho sa konkrétna fyzická alebo právnická osoba cíti byť stranou sporu (určitého hmotno-právneho vzťahu) ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, ako žalobca, nie je nositeľom tohto hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v spore ide. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak sa preukáže, že subjekt o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v spore ide, takýmto nositeľom hmotno-právnej povinnosti nie je.

11. V danom prípade odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k tomu právnomu záveru, že v žalobe označenému žalobcovi napriek predloženiu zmluvy a postúpení pohľadávok zo dňa 14.08.2012 na jeho strane absentuje aktívna vecná legitímácia, pretože v spore nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky pôvodného veriteľa VÚB a.s., voči žalovanej, tak ako má na zreteli obsah ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalobca totiž neunesol dôkazné bremeno v tom smere, aby v spore preukázal, že VÚB a.s. pred postúpením pohľadávky žalovanej, ako jej klientky túto písomne vyzvala na splnenie jej záväzku, pričom klientka napriek tomu

zostala v omeškaní so splnením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má potom za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie na strane postupníka (žalobcu), pre výskyt ktorého neodstrániteľného nedostatku podmienky konania aj odvolací súd odvolaním žalovanej zo dňa 06.06.2016 napadnutý rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 29.02.2016 č.k. 6C/21/2014-176 podľa § 388 CSP zmenil tak, že podanú žalobu zo strany v žalobe označeného žalobcu zamietol.

12. Záverom odvolací súd poznamenáva, že v spise sa nachádzajúce písomné doklady na č.l. 61, t.j. Oznámenie o postúpení pohľadávky a výzva k úhrade dlžnej sumy, ktorých doručenie žalovanej sa aj prostredníctvom poštového podacieho hárku nachádzajúceho sa na č.l. 60 snažil v priebehu sporu žalobca, sú obidva dokumenty zo dňa 23.08.2012, čo znamená, že žalovanej v žiadnom prípade nemohli byť doručené pred postúpením pohľadávky, pretože samotná zmluva o postúpení pohľadávky bola vyhotovená už 14.08.2012. Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že k písomnej výzve žalovanej, tak ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 cit. zák., ak k nej vôbec došlo, nedošlo pred postúpením pohľadávky, ako to vyžaduje zákon, ale až po vyhotovení zmluvy o postúpení pohľadávky. Odvolací súd aj napriek predloženému poštovému doručovaciemu hárku zo strany žalobcu nemá taktiež za preukázané doručenie oznámenia pôvodného veriteľa o postúpení pohľadávky dlžníčke, t. j. žalovanej.

13. S poukazom na tieto dôvody, odvolací súd o podanom odvolaní žalovanej ako o dôvodnom rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

14. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 2 CSP s tým, že úspešnej žalovanej v tomto konaní priznal plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).